

Konačno se i to dogodilo začuo se dječji plač u župnoj crkvi u Vinici. Prošlu nedjelju 28.rujna kršten je David Ivanda, dječak rođen u obitelji Maje i Frane Ivanda.

Piše: Milan Jurčević

Konačno se i to dogodilo začuo se dječji plač u župnoj crkvi u Vinici. Prošlu nedjelju 28.rujna kršten je David Ivanda, dječak rođen u obitelji Maje i Frane Ivanda. Prvo je to krštenje u Vinici ove 2014.godine, nadam se ne i posljednje. Bilo je lijepo biti u viničkoj crkvi i vidjeti jednu mladu obitelj kako uvodi svoje dijete u zajednicu vjernika baš ovdje u Vinici, gdje su naši najjači i najdublji korijeni. Ovdje gdje se mnogo više umiralo nego li se rađalo život je uvijek iznenađenje, a dijete je uvijek radost.

Naš župnik don Bariša je bio osobito sretan, a u propovijedi vrlo jasan, naglasivši da krštenje nije samo puka tradicija nego sakrament, koji mi svi trebamo živjeti u svakidašnjem životu. Pa je tako između ostalog rekao: “ Ne može se smatrati poslušnim sinom nebeskog Oca, onaj koji se priznaje vjernikom ali svojim životom pobija, demantira svoju religioznost. Svoju kuću daje blagoslovit, ali na njegovu vladanju očito je veliko ne. Ode nekada nedjeljom u crkvu, ali nikada na ispovijed ili svetu pričest. Daje djecu krstiti ali mirne savjesti čini mnoge stvari koje se protive naravnom zakonu i kršćanskom moralu. Nekad izmoli Oče naš, ali Boga više spominje u psovkama. Obilnom gozbom slavi velike blagdane, a ne čini nikad nikakve pokore. Tu i tamo nešto pruži za crkvene potrebe ali ne dopušta da se Crkva “miješa“ u njegov privatni život. Stvara sebi nekakvu vjeru bez Boga, kršćanstvo bez Krista. Boga shvaća čisto panteistički, a ne kao osobnog zakonodavca, nego kao neku vrhovnu prirodnu silu, “jer netko ipak postoji“.“ Dalje je naglasio: “ ... čovječanstvo je danas podijeljeno u dva tabora. Jedni su vrijedni, poštteni i čistih moralnih nazora. Drugi su sladokusci, bludnici, neodgovorni, lijeni, rasipnici, hohštapleri.“

Završio je don Bariša sa pozivom da mi koji smo krštenjem postali ova prva i valjana djeca Božja to i ostanemo, da se ne pretačemo u ove druge, u ovaj ljudski ološ.